Dosarul nr. 2-1003/2024; 2-24109422-24-2-30092024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 ianuarie 2025 orașul Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Clevada Adrian
Grefier Cotruța Irina
În lipsa:
Reprezentantului reclamantei – O.C.N. „Invest-Credit" S.R.L. Bălănuță Sergiu
Pârâților Musteața Andrei, Musteața Natalia, G.Ț. „Musteața Andrei"

a examinat în ședința de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Invest-Credit" S.R.L. către Musteața Andrei, Musteața Natalia și Gospodăria Țărănească „Musteață Andrei" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare,

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 30 septembrie 2024 până 23 ianuarie 2025.

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 30 septembrie 2024 reclamanta Organizația de Creditare Nebancară „Invest-Credit" S.R.L. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Musteața Andrei, Musteața Natalia și Gospodăria Țărănească „Musteața Andrei" cu privire la încasarea datoriei contractuale și compensarea cheltuielilor judiciare.

În susținerea cererii reprezentantul reclamantei a invocat că, la data de 19 ianuarie 2022 pârâtul Musteața Andrei a luat un credit de la reclamanta Organizația de Creditare Nebancară „Invest-Credit" S.R.L. în sumă de 130000,00 lei cu scadența conform graficului la 17 februarie 2025, cu rata anuală a dobânzii de 15% la sold, cu achitarea lunară conform graficului individual stabilit. Faptul acordării împrumutului se confirmă prin contractul de credit nebancar nr. 8922 din 19 ianuarie 2022, cât și dispoziția de plată nr. 33 din 19 ianuarie 2022.

Notează că, în corespundere cu art. 2.3, pct. 1 din contractul de credit nebancar, la cererea debitorului acesta a beneficiat pe parcursul contractului de restructurare a graficului de plăți fără prelungirea termenului scadenței, fapt reflectat în Anexa nr. 2 semnată la 20 septembrie 2023, care a anulat anexa cu graficul anterior. Anexa nr. 2 din 20 septembrie 2023 este parte integrantă a contractului și în baza căreia părțile și-au asumat achitarea ratelor. Menționează că, pârâții Musteața Natalia și Gospodăria Țărănească „Musteața Andrei" au încheiat contractele de fidejusiune cu nr. nr. 8922-1 și 8922-2 din 19 ianuarie 2022 prin care au garantat rambursarea corespunzătoare a creditului.

Afirmă reprezentantul reclamantei că, din luna iunie 2024 debitorul Musteața Andrei a început să nu achite în volum deplin ratele creditului, dobânda aferentă și alte sume plătibile, încălcând în acest fel termenii contractului de credit, iar cu toate că a promis de nenumărate rânduri să revină la graficul stabilit în Anexa nr. 2, debitorul nu a făcut-o. Încercările să ajungă cu debitorii la un numitor comun și să găsească o soluție avantajoasă pentru ambele părți nu s-a soldat cu succes, or debitorii se eschivează de la rambursarea creditului acordat, pârâtul Musteața

Andrei continuând să nu-și îndeplinească obligațiile contractuale până la momentul actual. Astfel, potrivit art. 3.1 al contractului de credit și Capitolul 3 al contractelor de fidejusiune, consideră că este în drept să solicite încasarea solidară din contul debitorilor sumele datorate.

Susține că, potrivit prevederilor art. 2.9, pct. 1 din contractul de credit, debitorul Musteața Andrei s-a obligat să achite un comision de administrare a sumelor restante în valoare de 750,00 lei pentru fiecare tranșă restantă, la moment suma restantă constituie 2220,58 lei. Iar conform art. 2.9, pct. 2 în cazul în care debitorul este acționat în judecată, acesta va achita un comision în valoare de 10% din suma solicitată, la caz comisionul valorează suma de 12550,67 lei.

Explică reprezentantul reclamantei că, în corespundere cu pct. 1 art. 2.7 din contractul de credit, pentru soldul principal al creditului restant, debitorii se obligă să achite penalitate în mărime de 1% pe zi asupra sumei întârziate până la achitarea deplină a sumei restante, astfel penalitatea la data întocmirii acțiunii constituie 21014,79 lei. În urma intrării în vigoare a prevederilor Legii nr. 93 din 07.04.2022 pentru modificarea unor acte normative, pentru contractele active la momentul intrării în vigoare a legii, la calcularea sumelor, în afară de principal se va calcula după formula: soldul la 29.07.2022 x 0,177% x numărul de zile până la scadență. Urmare, la 29 iulie 2022 soldul era de 130000,00 lei x 0,177% x 934 zile până la scadență = 214913,40 lei.

Urmare, la situația depunerii acțiunii în judecată datoria pârâților față de reclamantă constituie 142749,41 lei, și anume soldul creditului în mărime de 95219,32 lei, dobânda în mărime de 7052,05 lei, penalitatea în mărime de 21014,79 lei, comision de administrare în mărime de 2220,58 lei, comision de adresare în judecată în mărime de 12550,67 lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 4692,00 lei.

Informează că, debitorul a achitat mai multe plăți, din care au fost achitate tranșele 1-27, în afară de tranșele restructurate, din Anexa nr. 2 la contract, sume ce nu fac parte din suma solicitată în prezenta acțiune.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta O.C.N. „Invest-Credit" S.R.L. solicită încasarea solidară în din contul pârâților Musteața Andrei, Musteața Natalia și G.Ț. „Musteața Andrei" a datoriei contractuale în mărime totală de 138057,41 lei și cheltuielilor judiciare legate de achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii în sumă de 4692,00 lei.

Temeiuri de drept în susținerea cererii au fost invocate prevederile art. art. 858, 901, 912, 1763-1765 din Codul Civil.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Prin încheierea instanţei de judecată din 03 octombrie 2024, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Invest-Credit" S.R.L. către Musteața Andrei, Musteața Natalia și Gospodăria Țărănească „Musteață Andrei" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, pârâților fiindu-le oferit un termen de 30 zile din momentul comunicării pentru a depune referinţa pe marginea acţiunii (f. d. 33).

La data de 12 noiembrie 2024, pârâtul Musteața Andrei a prezentat referință scrisă privind acțiunea reclamantei prin care a declarat că nu recunoaște cererea de chemare în judecată depusă de O.C.N. „Invest-Credit" S.R.L., or calculul datoriei nu a fost efectuat corect, solicitând examinarea cauzei în procedură contencioasă generală, cât și acordarea unui termen pentru angajarea unui avocat în vederea apărării intereselor în instanță (f. d. 39).

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Criuleni din 20 noiembrie 2024, cererea de chemare în judecată a fost fixată spre judecare în ordine generală, în conformitate cu art. 276^3 alin. (2) Cod de procedură civilă, având în vedere solicitarea pârâtului Musteața Andrei (f. d. 40).

Reprezentantul reclamantei – O.C.N. „Invest-Credit" S.R.L., Bălănuță Sergiu fiind legal înștiințat (f. d. 41-42), în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă la 03 decembrie 2024 a depus cerere prin care a solicitat examinarea acțiunii în lipsă cu admiterea acțiunii în sensul formulat.

Fiind legal înștiințați despre locul, data și ora ședinței, atât *pârâtul Musteața Andrei, cât și pârâții Musteața Natalia și G.Ț. „Musteața Andrei",* în ședința de judecată nu s-au prezentat, fapt confirmat prin semnăturile aplicate pe cotorul citațiilor (f. d. 43-45), însă nu au comunicat instanței de judecată motivele neprezentării, nu au solicitat amânarea ședinței și nici examinarea cauzei în lipsă. Astfel, instanța de judecată reține citarea legală efectuată, întreprinzând toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la un proces echitabil prin participarea efectivă a acestora la examinarea cauzei.

<u>Starea de fapt și circumstanțele cauzei. Aprecierea instanței:</u>

Studiind cererea de chemare în judecată și probele prezentate, administrându-le pertinența și temeinicia prin prisma legislației ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată consideră cererea de chemare în judecată întemeiată parțial, din următoarele considerente.

Conform art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Potrivit art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, în motivare se indică circumstanţele pricinii, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată, în baza materialelor cauzei, constată că între reclamanta O.C.N. „Invest-Credit" S.R.L. și pârâtul Musteața Andrei, a fost încheiat Contractul de credit nebancar nr. 8922 din 19.01.2022 (f. d. 7-10), potrivit căruia reclamanta a acordat pârâtului un credit în mărime de 130000,00, pe un termen de 36 luni, cu termenul de scadență 17 februarie 2025.

Potrivit graficului de achitare, anexă la contractul de credit nominalizat, pârâtul Musteața Andrei s-a obligat să ramburseze creditul cu dobânda aferentă începând cu 15 martie 2022 în 36 rate lunare, și anume potrivit art. 2.6, pct. 1 din contractul de credit nebancar, pentru utilizarea creditorului, debitorul s-a obligat să plătească creditorului o dobândă flotantă calculată la rata anuală de 15%.

În continuare, la cererea debitorului, potrivit prevederilor art. 2.3, pct. 1 din contractul de credit nebancar, acesta a beneficiat de restructurarea graficului de plăți fără prelungirea termenului scadenței, fapt reflectat în Anexa nr. 2 semnată la 20 septembrie 2023, care a anulat anexa cu graficul anterior, anexă ce constituie parte integrantă a contractului și în baza căreia părțile și-au asumat achitarea ratelor.

Astfel, în contextul pretențiilor deduse judecății, instanţa reţine că în temeiul art. 9 alin.(1) şi (2) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice, în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legislaţia leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) şi (2) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligațiilor civile, iar în corespundere cu art. 309 alin. (3) Cod civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părți.

Conform prevederilor art. 312 alin. (1) Cod civil, consimțământul este manifestarea exteriorizată de voință a persoanei de a încheia un act juridic.

Potrivit art. 774 Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Art. 776 Cod civil, stabilește că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 alin. (2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 992 alin. (2) Cod Civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Prevederile art. 1027 alin. (1) Codul civil stipulează că, contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale.

Instanţa de judecată reţine că între reclamantul O.C.N. „Invest-Credit” S.R.L. și pârâtul Musteața Andrei a avut loc un raport juridic obligaţional, care constă în acordarea creditului şi obligaţia debitorului să-l restituie în termenul stabilit, acordarea creditului a fost perfectat în formă scrisă şi semnat personal de pârât.

În conformitate cu art. 1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente,

sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, precum şi alte organizaţii care acordă credite în baza legii.

Potrivit art. 1247 alin. (1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit de contract.

Conform art. 1248 alin. (2) Cod civil, dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art. 864 alin.(2) şi (4).

Instanţa de judecată constată că între părţi a luat naştere un raport obligațional în temeiul contractului de credit nebancar nr. 8922 semnat personal de către pârâtul Musteața Andrei la 19 ianuarie 2022, potrivit căruia reclamanta O.C.N. „Invest-Credit" S.R.L. şi-a executat obligaţia de a da cu împrumut, fapt stabilit prin Dispoziția de plată de casă nr. 33 din 19 ianuarie 2022 potrivit căreia se confirmă primirea de către Musteața Andrei a unui credit în sumă de 130000,00 lei, însă partea pârâtă nu şi-a executat integral obligaţia de restituire a creditului acordat.

Or, în speță, potrivit condițiilor contractului de credit încheiat între părți reclamanta a acordat pârâtului un credit în mărime de 130000,00 începând cu 15 martie 2022 pe un termen de 36 luni, termenul limită de rambursare fiind de până la 17 februarie 2025, iar pârâtul Musteața Andrei s-a obligat să-l restituie în corespundere cu graficul rambursării creditului, parte componentă al contractului, Anexa nr. 1 (f. d. 10), ulterior în corespundere cu Anexa nr. 2 din 20 septembrie 2023 de restructurare a graficului de plăți fără prelungirea termenului scadenței f. d. 11).

În contextul normelor legale citate, instanța de judecată constată că, potrivit condiţiilor contractului de credit nebancar nr. 8922 din 19 ianuarie 2022, părțile au convenit la următoarele clauze: suma creditului de 130000,00 lei (art. 2.1 al contractului), rata procentuală a dobânzii de 15,00% anual (art. 2.6, pct. 1 din contract), penalitatea de întârziere de 1,00 % pe zi calculată din suma soldului principal al ratei în întârziere (art. 2.7, pct. 1 din contract), comision pentru administrare a sumelor restante de 750,00 lei pentru fiecare tranșă restantă (art. 2.9, pct. 1 al contractului), cât și comision de acționare în judecată pentru nerespectarea prevederilor contractului în mărime de 10% din suma datorată (art. 2.9, pct. 2 din contract), valoarea totală plătibilă constituind 190535,06 lei.

Luând în considerare că pârâtul Musteața Andrei nu a respectat clauzele contractuale și nu a restituit în modul convenit ratele lunare stabilite conform graficelor de rambursare a creditului, care include și dobânda, reclamanta este îndreptățită să solicite restituirea creditului restant și dobânzii, cu condiția că, clauzele contractuale sunt valide.

Conform art. 1628 alin. (2) Cod civil, fidejusiunea este obligația garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligația pe care debitorul o datorează creditorului (obligaţia garantată) şi care apare şi devine scadentă doar dacă apare şi devine scadentă obligaţia garantată.

Potrivit prevederilor art. 1630 alin. (1) Cod civil, pluralitate de debitori în scop de garanţie este obligaţia datorată de doi sau mai mulţi debitori, iar unul dintre debitori îşi asumă obligaţia preponderent în scop de garanţie în folosul creditorului.

Art. 1639 alin. (1), (2) Cod civil stipulează că, garanţia acoperă, în limitele sumei maxime a acesteia, dacă s-a stipulat, nu numai obligaţia garantată principală, dar şi obligaţiile accesorii ei, pe care debitorul le datorează creditorului, cum ar fi dobânzile, dobânzile de întârziere, penalităţile şi cheltuielile rezonabile de urmărire extrajudiciară a obligaţiilor menţionate în prezentul alineat. Cheltuielile de judecată şi de executare silită împotriva debitorului sânt acoperite, cu condiţia că fidejusorul a fost informat despre intenţia creditorului de a iniţia aceste proceduri cu un termen de preaviz suficient pentru a permite fidejusorului să evite aceste cheltuieli.

Conform art. 1640 Cod civil, cu excepţia cazului în care s-a stipulat altfel, obligaţia debitorului şi a fidejusorului este solidară şi, în consecinţă, creditorul poate pretinde executarea solidară de la debitor sau, în limitele garanţiei, de la fidejusor.

Instanţa de judecată a stabilit că, potrivit condițiilor contractuale în favoarea creditorului O.C.N. „Invest-Credit” S.R.L. a fost constituită garanția sub forma fidejusiunii, în acest sens fiind încheiat contractele de fidejusiune nr. nr. 8922-1 și 8922-2 din 19 ianuarie 2022, prin care s-a garantat rambursarea creditului, a dobânzilor aferente, a cheltuielilor, penalităților.

Astfel, se constată că, în vederea garantării de către pârâtul Musteața Andrei a executării obligațiilor, care decurg din contractul de credit nr. 8922 din 19 ianuarie 2022, între reclamanta O.C.N. „Invest-Credit” S.R.L. și pârâții Musteața Natalia, Gospodăria Țărănească „Musteața Andrei” au fost semnate contractele de fidejusiune nr. nr. 8922-1 și 8922-2 din 19 ianuarie 2022 (f. d. 12-14). Prin semnarea contractelor de fidejusiune pârâții Musteața Natalia și Gospodăria Țărănească „Musteața Andrei” şi-au asumat obligația față de creditor să răspundă solidar cu debitorul Musteața Andrei pentru onorarea integrală a obligațiilor aferente contractului de credit (achitarea ratelor creditului, dobânzii și altor sume supuse plății) prin toate activele sale actuale și viitoare , inclusiv prin mijloacele bănești din cont (capitolul 1, pct. 2 din contractele de fidejusiune).

Instanța de judecată mai constată că, în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, reclamanta O.C.N. „Invest-Credit” S.R.L. a expediat la 26 iunie 2024, respectiv la 21 august 2024 în adresa pârâților Musteața Andrei, Musteața Natalia și Gospodăria Țărănească ”Musteața Andrei” solicitările nr. nr. D2-8922, F2-8922-1 și F2-8922-2 cu privire la achitarea integrală a creditului prin care a solicitat rambursarea datoriei create în termen de 5 zile calendaristice și care au fost recepționate de pârâți (f. d. 22-27), rămânând fără răspuns și fără satisfacere. Urmare, instanța constatată faptul nerambursării integrale de către pârâtul Musteața Andrei a creditului, achitând parțial ratele lunare stabilite de părți în sumă totală de 103912,88 lei, fapt pe care instanţa îl califică ca o neexecutare esenţială a clauzelor contractuale şi servește drept temei pentru încasarea datoriei la corpul creditului.

Cu referire la pretenția reclamantei O.C.N. „Invest-Credit” S.R.L. cu privire la încasarea dobânzii contractuale, instanța de judecată reține următoarele:

Instanța de judecată reține că, potrivit art. 2.6, pct. 1 din contractul de credit nebancar, nr. 8922 din 19 ianuarie 2022, pârâtul Musteața Andrei s-a obligat pentru utilizarea creditului să achite creditorului o dobândă flotantă calculată la rata anuală în mărime de 15,00 %. Conform graficului de rambursare, parte componentă a contractului de credit, dobânda totală ce urma a fi achitată de pârât constituie 60102,73 lei.

În corespundere cu prevederile art. 1764 alin. (1) Cod Civil, părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante, iar art. 1765 Cod civil stipulează că, în afară de dobândă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Instanța de judecată reține că dobânda contractuală reprezintă o remunerație pentru folosirea capitalului acordată de către creditor debitorului. Ea se aplică în toate cazurile în care, conform legii sau contractului obligația este purtătoare de dobândă. Totodată, contractul de credit prin natura sa reprezintă un contract cu titlu oneros, legiuitorul stabilind expres faptul dat.

La caz, reclamanta O.C.N. „Invest-Credit" S.R.L. desfășoară o activitate comercială de acordare a creditelor nebancare, iar dobânda contractuală reprezintă efectiv venitul încasat de către aceasta. Astfel, la luarea deciziei privind rezonabilitatea ratei dobânzii instanța de judecată urmează să ia în considerație că aceasta include următoarele componente: 1) costul creditorului atragerii mijloacelor financiare. 2) profitul creditorului de aproximativ jumătate din costul indicat la componenta nr. 1); 3) cheltuielile suportate de creditor și costurile aferente menținerii rezervei instituționale. Totodată, rata dobânzii la împrumuturile acordate de către asociație trebuie să fie stabilită la un nivel suficient pentru a acoperi cheltuielile privind dobânzile la mijloacele financiare atrase, cheltuielile suportate şi constituirea şi/sau menţinerea rezervei instituţionale la nivelul minim.

În corespundere cu art. 2.6 pct. 13 din Contractul de credit nebancar, creditorul va calcula dobânda până la rambursarea totală a creditului. Dobânda se achită prin rate de dobânzi la scadența plății, cu periodicitatea și în condițiile stabilite în contract. Dacă debitorul nu va achita în termen și volum deplin una din ratele stabilite conform Anexei, aceste sume neachitate vor fi considerate restante și la acestea se vor calcula și încasa penalități de întârziere.

Subsidiar, instanța de judecată reține că, potrivit Anexei nr. 1 – Graficul de achitare a ratelor creditului și dobânzilor semnată la 19.01.2022, ulterior conform Anexei nr. 2 – Graficul de achitare a ratelor creditului și dobânzilor semnată la 20 septembrie 2023 s-a stabilit o rată procentuală a dobânzii în mărime de 15,00 % de la valoarea creditului, ce reprezintă suma de 19500,00 lei anual.

Aici instanța notează că, dobânda restantă pretinsă de reclamantă nu este decât o dobândă datorată de debitorul obligației de a da o sumă de bani la un anumit termen, calculată pentru perioada anterioară împlinirii termenului scadenţei obligaţiei, aceasta fiind remuneraţia/preţul ce se cuvine creditorului pentru folosința capitalului.

Potrivit calculului dobânzii datorate conform contractului de credit nr. 8922 la situația din 24 septembrie 2024, dobânda calculată și neachitată constituie 7052,05 (f. d. 21). Respectiv, în condițiile în care, debitorul nu și-a onorat obligațiile contractuale, potrivit reglementărilor reiterate creditorul este îndreptățit să solicite recuperarea inclusiv a dobânzilor contractuale aferente contractului, astfel în speță instanța consideră că dobânda contractuală în mărime de 7052,05 lei calculată din datoria la credit de 95219,32 lei, reprezintă o sumă rezonabilă și întemeiată din suma datorată și reprezintă o rată echitabilă în raport cu creditorul.

În contextul celor menționate, cât și reieșind din condițiile contractelor de fidejusiune nr. nr. 8922-1, 8922-2 din 19 ianuarie 2022, instanța de judecată concluzionează că, obligația solidară de plată a fidejusorilor Musteața Natalia și Gospodăria Țărănească „Musteața Andrei" și debitorului Musteața Andrei față de creditoarea O.C.N. „Invest-Credit" S.R.L. nu contravine obiectului contractelor de fidejusiune, și luând în considerație că pârâtul Musteața Andrei nu a respectat condițiile contractului de credit nebancar, prin neachitarea plăților stabilite, datoria față de creditor. Astfel, se atestă obligația solidară a debitorilor de a achita datoria restantă, or Musteața Andrei nu a respectat clauzele contractuale.

În partea pretenţiilor de încasare a penalităţii de întârziere, comisionului de administrate şi comisionului la adresarea în judecată în baza contractului de credit nebancar nr. 8922 din 19 ianuarie 2022, instanța le reține ca fiind neîntemeiate, din următoarele considerente.

În speță, instanța de judecată reține că contractul de credit nebancar nr. 8922 din 19 ianuarie 2022 este semnat de un profesionist pe piața de microfinanțere – O.C.N. „Invest-Credit" S.R.L. cu un consumator – Musteața Andrei, fiind unul de adeziune, or acesta a fost formulat din timp de compania de creditare nebancară pentru o multitudine de potențiali clienți, propuse și încheiate fără posibilitatea de negociere. În argumentarea acestei poziții, instanța atenționează că nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condițiilor de valabilitate a actului juridic, iar în măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiții, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulității.

Conform art. 328 alin. (1), (2) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acţiune, cât şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

În conformitate cu art. 329 alin. (1) , (2) din Codul civil, în contractele cu consumatorii sânt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie). Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

Conform art. 334 alin. (1) Codul civil, actul juridic sau clauza care contravin vădit ordinii publice sau bunelor moravuri sînt nule.

Potrivit prevederilor art. 1069 alin. (1) şi (4) Cod civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. In contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist. Totodată, alin. (3) al normei enunțate stabilește că, dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată.

Conform art. 1071 Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparență impuse prin dispozițiile alin. (1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Art. 1072 alin. (1)-(2) Codul civil stipulează că, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin. (1) din prezentul articol şi art. 1075.

În corespundere cu art. 1075 alin. (1) Cod civil, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art. 1072 alin. (1), art. 1073 şi art. 1074 instanța va ţine cont de: a) respectarea obligației de transparenţă prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c)

circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractual. Alin. (2) a normei menționate stabileşte că, evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remunerației, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.

Potrivit art. 1076 alin. (1)-(4) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Această nulitate de protecţie operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă, în cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu. Dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menţinut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămîn valabile.

Iar, conform art. 1077 alin. (1) pct. 6) din Codul civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale.

Conform art. 3 al Legii nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, costul total al creditului pentru consumatori îl reprezintă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sînt cunoscute de creditor.

Potrivit art. 4 alin. (1), (2) din Legea enunţată, orice formă de publicitate referitoare la contractele de credit care indică o rată a dobânzii sau alte cifre referitoare la costul creditului pentru consumator va cuprinde informaţii standard în conformitate cu prevederile din prezentul articol. Informaţiile standard specifică, într-un limbaj clar, concis şi lizibil, în acelaşi câmp vizual şi cu caractere de aceeaşi dimensiune, prin intermediul unui exemplu reprezentativ, următoarele: a) rata dobînzii aferente creditului, fixă şi/sau flotantă, împreună cu informaţiile privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator; b) valoarea totală a creditului; c) dobânda anuală efectivă, care se indică în mod evidenţiat (cu caractere aldine); d) dacă este cazul, durata contractului de credit; e) în cazul unui credit sub formă de amânare la plată pentru un anumit bun sau serviciu, preţul actual şi valoarea oricărei plăţi în avans; şi f dacă este cazul, valoarea totală plătibilă de către consumator şi valoarea ratelor de plată; g) atenţionarea consumatorului de către creditor asupra responsabilităţii de rambursare a creditului.

Conform art. 15 alin. (7)-(9) al Legii nr. 202/2013, cerinţe privind clauzele contractuale, se interzice aplicarea oricăror plăţi (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plăţi) aferente unui contract de acordare a creditului pentru consumator pe un termen mai mic de 2 ani şi/sau în care suma iniţială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referinţă se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depăşească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar. În cazul acordării creditelor pentru consumatori a căror sumă iniţială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referinţă se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), se interzice: a) efectuarea schimbărilor în clauzele contractuale respective, care, ca efect, măresc obligaţia pecuniară iniţială a consumatorului; b) pentru consumatorul care înregistrează întârzieri mai mari de 30 de zile în executarea obligaţiilor conform contractului de

credit, încheierea oricăror alte acte juridice cu acelaşi consumator, care, ca efect, măresc obligaţia pecuniară totală a acestuia, până la stingerea obligaţiei scadente de rambursare conform contractului de credit curent şi expirarea a cel puţin 10 zile lucrătoare de la această acţiune. În cazul încălcării prevederilor alin. (7) şi (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.

Rezultând din constatările de fapt de drept enunţate, instanța de judecată ajunge la concluzia privind respingerea pretenţiilor privind încasarea penalității de întârziere, comisionului de administrare și a comisionului de adresare în judecată, acestea nefiind negociate de către consumator, or, inexistenţa dreptului reclamantei de a cere şi obliga pârâții la plata lor este evidentă.

În speță, pornind de la conținutul contractului de credit nebancar încheiat cu consumatorul, instanța de judecată remarcă faptul că clauzele contractuale (art. 2.7 pct. 1, art. 2.9 pct. 1, 2) sunt abuzive în condițiile în care contravin principiilor bunei credințe, care nu au fost negociate individual, prin ele însele creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, dezechilibrul creat fiind în detrimentul consumatorului. Or, prin clauză contractuală în litigiu care să nu fi fost negociată se înțelege că contractul de credit, încheiat cu consumatorul este unul pre-formulat, standard, clauzele fiind prestabilite de către creditor, fără să fi dat consumatorului Musteața Andrei posibilitatea de a modifica sau înlătura vreuna dintre clauze, iar eventualele diferențe dintre ele nu se datorează negocierii cu clienții, ci particularităților fiecărui client în parte. Se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune, așa după cum este contractul de credit din cazul din speță, iar prezentarea către public a diferitor pachete/opțiuni de creditare/împrumut reprezintă o formă de publicitate/de informare, în legătură cu serviciile oferite, însă odată făcută alegerea unui anumit tip de produs, de către consumator, acesta este lipsit de posibilitatea reală de a negocia condițiile/termenele/clauzele acelui contract, pentru care a optat, în urma informării.

În concluzie, negocierea directă cu consumatorul nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor și cu obligația de informare, negocierea presupunând că partea (consumatorul) să aibă posibilitatea modificării clauzelor contractuale. Prin ele însele creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților în cazul când nu se acordă aceleași drepturi ambelor părți contractante, similar cazului din speță.

Subsidiar, o clauză, pentru a fi abuzivă trebuie să producă un dezechilibru între prestațiile părților, ceea ce se regăsește și la cazul dedus judecății, or interesul consumatorului Musteața Andrei a fost neglijat, în raport cu cel al contractantului său. Concomitent, instanța de judecată atestă și faptul că dezechilibrul dintre consumator și instituția de micro finanțare ce oferă creditul, este ușor vizibilă, dezechilibru care este în primul rând unul economic, neavând importanță, dacă s-au produs sau nu efecte în patrimoniul consumatorului.

Cu toate acestea, potrivit art. 942 Cod civil care stipulează că, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobînzii

de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract. Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întîrzierii plăţii este mai mic decît rata legală a dobînzii de întîrziere. În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere. Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobînda de întîrziere la rata prevăzută la art.874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobîndă de întîrziere. Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Astfel cu referire la solicitarea reclamantei cu privire la încasarea penalității de întârziere, instanța de judecată reține cumularea dobânzii de întârziere și a penalității, constituie o excepţie, or, prevederea de la art. 942 alin. (4) Codul civil nu permite creditorului să ceară, pentru neexecutarea aceleiaşi obligaţii pecuniare atât dobânda de întârziere cât şi penalitatea aplicabilă, acesta trebuind să opteze, deoarece o soluţie contrară ar constitui o dublă despăgubire a creditorului, cât și faptul că o asemenea clauză este nulă în raport cu un debitor consumator, or, orice clauza contrară dispoziţiilor art. 942 Codul civil în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Instanța apreciază că, conţinutul clauzei de la art. 2.7 pct. 1 din contractul de credit nebancar, face parte dintr-un contract încheiat dintre un profesionist şi un consumator şi se încadrează în cazul menţionat la art. 1077 alin. (1) pct. 6) Cod civil.

În acest sens, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sarcina căreia constă în asigurarea interpretării uniforme a legislaţiei europene, a decis că protecția recunoscută consumatorilor, prin Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele cu consumatorii, presupune ca instanța națională să poată verifica, din oficiu, dacă o clauză a contractului dedus judecății are caracter abuziv (cauza Ferenc Schneider, C 137/08).

Astfel, luând în consideraţie că, penalitatea solicitată de 21014,79 lei constituie o dublă despăgubire a creditorului, prin urmare este disproporțională în raport cu prejudicial cauzat, clauza respectivă este abuzivă şi atrage nulitatea absolută, prin prisma nulităţii de protecţie a consumatorului, pe care judecătorul este obligat să o invoce din oficiu. Mai mult, situaţia de inegalitate care există între consumator şi vânzător sau furnizor nu poate fi compensată decât printr-o intervenţie pozitivă, exterioară părţilor la contract.

Rezultând din cele expuse, instanţa este obligată să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale şi, prin aceasta, să suplinească dezechilibrul existent între consumator şi vânzător sau furnizor. În consecință, instanţa de judecată va respinge cerinţa reclamantei privind încasarea penalităţii de întârziere în mărime de 21014,79 lei.

Potrivit art. 1765 Cod Civil, în afară de dobândă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

În acest context, instanța de judecată ține să menționeze că, legiuitorul permite includerea în contractul de credit a comisionului, însă această plată urmează a fi clară pentru consumator, profesionistul urmând să respecte obligația de transparență prevăzută la art.1071 Cod Civil și să aducă la cunoștință care sunt serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului pe care

creditorul se obligă să le efectueze în schimbul acestor comisioane de acordare și de administrare lunar și care să justifice perceperea acestora.

Din analiza conținutului contractului de credit nebancar nr. 8922 sin 24 septembrie 2024 se atestă că prevederile contractuale cu privire la comisioanele pentru administrarea creditului restant (inclusiv comision pentru administrarea datoriei restante de 2220,58 lei și comision de adresare în judecată de 12550,67 lei), nu conține descrierea scopului perceperii, nu este fundamentată necesitatea reală a comisioanelor, nu sunt arătate în mod transparent motivele care să justifice remunerațiile corespunzătoare a acestor comisioane, în condițiile în care creditorul este obligat să furnizeze o contraprestație reală (servicii prestate în baza art. 1756 Cod Civil), pentru a obține comisionul indicat.

Potrivit practicii Curții de Justiție a Uniunii Europene s-a menționat că, expres că aprecierea echilibrului/dezechilibrului contractual s-a avut în vedere faptul că, echivalența prestațiilor presupune, ca drepturile și obligațiile reciproce să aibă, dacă nu valoare identică, măcar una apropiată, ce în speță reclamanta O.C.N. „Invest-Credit" S.R.L. nu a respectat.

Conform pct. 20 din Directiva 2008/48/CE din 23.04.2008, costul total al creditului pentru consumator trebuie să cuprindă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, onorariile intermediarilor de credit și orice alt tip de onorarii pe care consumatorul trebuie să le plătească, în legătură cu contractul de credit, cu excepția taxelor notariale.

Astfel, instanța notează comisioanele pentru administrarea creditului restant disimulează de fapt un procent de dobândă, mărind artificial costul efectiv al împrumutului și nu reprezintă altceva decât o „dobândă camuflată". În concluzie, instanța consideră că obligarea consumatorului, în baza unui contract de credit pre formulat, standard la plata unor comisioane pentru că i-a fost acordat un credit, fără a respecta obligația de transparență prevăzută la art. 1071 Cod Civil, urmează a fi calificată ca clauză abuzivă.

În circumstanțele descrise, și anume cu privire la declararea drept abuzive a unor clauze contractuale privind încasarea penalității de întârziere în sumă de 21014,79 lei, comisionului de adresare în judecată în sumă de 12550,67 lei, precum și a comisionului de administrare a datoriei în sumă de 2220,58 lei, instanța de judecată drept efect al nulității de protecție va deduce mărimea datoriei solicitate de 138057,41 lei până la suma de 102271,34 lei.

Raportând dispozițiile legale și contractuale la circumstanțele speței, instanța de judecată dispune încasarea solidară de la pârâții Musteața Andrei, Musteața Natalia și Gospodăria Țărănească „Musteață Andrei" în beneficiul Organizației de Creditare Nebancară „Invest-Credit" S.R.L. a datoriei în baza contractului de credit nebancar nr. 8922 din 19.01.2022 și contractelor de fidejusiune nr. 8922-1, nr. 8922-2 din 19.01.2022, formată din creditul restant în mărime de 95219,32 lei, dobânda contractuală în mărime de 7052,05 lei, în total suma de 102271,34 lei.

Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Urmare a faptului că acţiunea reclamantei a fost admisă parțial, acesteia urmează să-i fie compensate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei în instanţă proporțional părții admise din acțiune. Pentru justificarea cheltuielilor de judecată reclamanta a

prezentat ordinul de plată a taxei de stat nr. 989 din 25.09.2024 (f. d. 4). Prin urmare, pârâții urmează să compenseze în mod solidar reclamantei cheltuielile de plată a taxei de stat în mărime de 3618,11 lei.

În conformitate cu art. art. 82-83, 236, 238-241, 362 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Invest-Credit" S.R.L. către Musteața Andrei, Musteața Natalia și Gospodăria Țărănească „Musteață Andrei" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare, se admite parțial.

Se încasează în mod solidar de la Musteața Andrei, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în raionul *****, *****, Musteața Natalia, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în raionul *****, *****, și Gospodăria Țărănească „Musteață Andrei", IDNO 8795534, cu sediul în raionul *****, satul Molovata, în beneficiul Organizației de Creditare Nebancară „Invest-Credit" S.R.L., IDNO 1005600002152, cu sediul în mun. Chișinău, str. N. Zelinski, 7, ap. 200, datoria în baza contractului de credit nebancar nr. 8922 din 19.01.2022 și contractelor de fidejusiune nr. 8922-1, nr. 8922-2 din 19.01.2022, formată din creditul restant în mărime de 95219,32 lei, dobânda contractuală în mărime de 7052,05 lei și cheltuielile judiciare legate de achitarea taxei de stat achitată la depunerea acțiunii în instanță proporțional părții admise în mărime de 3618,11 lei, în total suma de 105889,48 lei (una sută cinci mii opt sute optzeci și nouă lei 48 bani). În rest pretențiile Organizației de Creditare Nebancară „Invest-Credit" S.R.L. se resping ca neîntemeiate.

Se explică părţilor că, instanţa de judecată va redacta hotărârea integrală dacă, în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului, participanţii la proces vor solicita în mod expres acest lucru (termenul de 30 zile este un termen de decădere) sau dacă participanţii la proces în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului, vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Hotărârea motivată întocmită la 14 aprilie 2025.

Președintele ședinței,
Judecător /*semnătura*/ Clevada Adrian

Copia corespunde originalului:
Judecător Clevada Adrian